

Sygn. akt XVII AmE 10/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – sekretarz sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 września 2020 r., znak: (...)

I. Uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 10/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 września 2020 r., znak:(...), na podstawie art. 56 ust 2 i art. 56 ust 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art 11d ust 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2020 r., poz. 833, ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.) w związku z art. 30 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 15 października 2019 r., na podstawie art 56 ust 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. orzekł, że:

1. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniach 10,11 i 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem: N. (...) S., ul. (...) naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art 11 i art lid ust 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art 56 ust 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam przedsiębiorcy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. karę pieniężną w kwocie 107 361,00 zł (słownie: sto siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt jeden złotych).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wnosząc o:

- na podstawie art. 479⁴⁸ § 2 k.p.c. zmianę zaskarżonej decyzji przez Sąd w całości poprzez odstąpienie od obciążania spółki karą pieniężną bądź obniżenie jej wysokości,
- zasądzenie zwrotu kosztów niniejszego postępowania od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz strony, wg norm przepisanych.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

1. naruszenie prawa materialnego tj.

- art. 56 ust 6a Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie i nieodstąpienie przez Prezesa URE do wymierzenia kary pomimo okoliczności wskazywanych przez spółkę w trakcie postępowania administracyjnego,
- art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wadliwą ocenę stopnia szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia strony, pominięcie dyrektywy uwzględnienia dotychczasowego zachowania strony, a także poprzez uwzględnienie w wymiarze kary pieniężnej jedynie okoliczności w ocenie Prezesa URE obciążających, z jednoczesnym pominięciem okoliczności łagodzących mających wpływ na obniżenie wymiaru kary, a w konsekwencji bezpodstawne i nieuzasadnione zastosowanie jako podstawy wymiaru kary najwyższej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym,
- art. 7,77 § 1 k.p.a. i 80 k.p.a., poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego skutkującego błędnymi ustaleniami faktycznymi organu, że został poinformowany o ograniczeniach poboru energii, a nawet brak powiadomienia spółki nie ma w tej sprawie żadnego znaczenia, poprzez naruszenie dyrektyw rozstrzygania wątpliwości co do stanu faktycznego lub treści normy prawnej na korzyść strony, wadliwe i sprzeczne ze stanem faktycznym ustalenie stopnia szkodliwości czynu, dotychczasowego zachowania się strony i stopnia zawinienia strony,
- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, że Prezes URE przyjął, iż strona miała stosować się do Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, pomimo, iż operator nie przedstawił dowodu otrzymania planu przez spółkę, a spółka tej czynności nie potwierdziła.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 205⁴ § 1 k.p.c.), o zwolnienie Prezesa URE z obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (205⁵ § 3 k.p.c.),
3. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (PSE) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16 d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt

2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. /
okoliczność bezsporna/

W dniu 10 sierpnia 2015 r. PSE S.A., działając na podstawie art. 11 c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust 7 ustawy - Prawo energetyczne w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. /**okoliczność bezsporna/**

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku Ministra Gospodarki, Rada Ministrów wydała w dniu 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. /**okoliczność bezsporna/**

Rozporządzenie to zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło wskazane wyżej ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. /
okoliczność bezsporna/

Na wezwanie Prezesa URE, (...) SA („OSD”), do którego sieci (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. („Odbiorca”) jest przyłączona, przy piśmie z dnia 10 maja 2016 r. o znaku: (...) przedstawił zbiorcze dane m.in. wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej w lokalizacji: N. (...), S., ul. (...): „obiekt Odbiorcy”. /k. 3-4 akt adm./

W wyniku powyższej analizy dokumentów, Prezes URE powziął uzasadnione podejrzenie, że Odbiorca, we wskazanym przez OSD obiekcie Odbiorcy, nie dostosował się do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, co może skutkować wymierzeniem kary pieniężnej, o której mowa jest w art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne.

Przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy miało miejsce w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r.

Przekroczenie przez Odbiorcę dopuszczalnych stopni zasilania wg poszczególnych stopni zasilania wprowadzonych w kolejnych dniach 10-31 sierpnia 2015 r. - wg planu ograniczeń dla Odbiorcy zawartego w piśmie z dnia 27 lipca 2014 r. o znaku:(...) [MW].

Wyszczególnienie	20 stopień	19 stopień	17 stopień	16 stopień	15 stopień	11 stopień
10.08.2015 r.	6,044125	9,390975	5,416700	niewprowadzony	niewprowadzony	0,000000
11.08.2015 r.	niewprowadzony	6,129825	3,090550	niewprowadzony	1,934400	0,000000
12.08.2015 r.	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	3,780725	niewprowadzony	0,000000

13-31.08.2015 r.	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	0,000000
------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------

Odbiorca zgodnie z wartościami stopni zasilania określonymi w piśmie z dnia 27 lipca 2014 r. o znaku: (...), przekroczył dopuszczalne wartości stopni zasilania o łącznie 35,7873000 MW w godzinie.

Przekroczenie przez Odbiorcę dopuszczalnych stopni zasilania wg poszczególnych stopni zasilania wprowadzonych w kolejnych dniach 10-31 sierpnia 2015 r. - wg planu ograniczeń dla Odbiorcy zawartego w Umowie sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych (...) z dnia 6 grudnia 2003 r. [MW]

Wyszczególnienie	20 stopień	19 stopień	17 stopień	16 stopień	15 stopień	11 stopień
10.08.2015 r.	6,044125	9,390975	5,816700	niewprowadzony	niewprowadzony	0,859675
11.08.2015 r.	niewprowadzony	6,129825	3,290550	niewprowadzony	2,534400	8,151750
12.08.2015 r.	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	4,380725	niewprowadzony	10,757700
13-31.08.2015 r.	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	niewprowadzony	165,570650

Odbiorca zgodnie z wartościami stopni zasilania określonymi w Umowie sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenia usług przesyłowych nr (...) z dnia 6 grudnia 2003 r., przekroczył dopuszczalne wartości stopni zasilania o łącznie 222,9270750 MW w godzinie.

Dla obu planów ograniczeń, wartości przekroczeń Odbiorcy w 20 stopniu zasilania wprowadzonym 10 sierpnia 2015 r. oraz w 19 stopniu zasilania wprowadzonym 10 i 11 sierpnia 2015 r. mają te same wielkości (łącznie 21,5649250 MW w godzinie), ponieważ stopnie zasilania 20 i 19 w obu planach ograniczeń mają te same wartości.

W okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r. OSD dostarczał Odbiorcy energię elektryczną na podstawie Umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenie usług przesyłowych nr (...)z dnia 6 grudnia 2003 r. wraz z technicznym załącznikiem „Opis techniczny urządzeń elektrycznych odbiorcy” oraz Aneks nr 3 z dnia 12 stycznia 2009 r. dotyczącym zmiany adresu siedziby Odbiorcy. /k. 9-12v, k. 17-22 akt adm./

OSD nadesłał zawiadomienie od Odbiorcy o zmianie adresu siedziby spółki (...) Sp. z o.o., które wpłynęło do OSD 3 sierpnia 2015 r. Natomiast Odbiorca dodatkowo nadesłał Umowę nr (...) o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej z dnia 10 maja 2007 r. dotyczącą zwiększenia mocy przyłączeniowej o 1000 kW (do 3250 kW). /k. 23 akt adm./

W Umowie sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenie usług przesyłowych nr (...) z dnia 6 grudnia 2003 r. określono w § 2 moc przyłączeniową 2250 kW oraz moc umowną 2050 kW. /k. 18-19v, k. 60-63v akt adm./

Natomiast, potwierdzeniem wartości mocy umownej równej 2700 kW obowiązującej w kwietniu 2014 r. (okres opracowywania planu ograniczeń) i sierpniu 2015 r. (okres wprowadzonych ograniczeń) są nadesłane przez OSD przy piśmie z dnia 27 stycznia 2020 r. kopie faktur wystawione Odbiorcy przez (...) S.A.:

1) Faktura VAT nr (...) za energię elektryczną i usługi dystrybucji za okres od 11/04/2014 do 21/04/2014 w pozycjach „opł. stała za przesył” oraz „opłata przejściowa” - obie wartości 2700 kW;

2) Faktura VAT nr (...) za energię elektryczną i usługi dystrybucji za okres od 11/08/2015 do 21/08/2015 w pozycjach „opł. stała za przesył” oraz „opłata przejściowa” - obie wartości 2700 kW. /k. 33, k. 34-35v akt adm./

W całym okresie obowiązywania Umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenie usług przesyłowych (...) z dnia 6 grudnia 2003 r. moc umowna zamawiana przez Odbiorcę była powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wprowadzania ograniczeń wielkości 300 kW. Zatem należy stwierdzić, iż Odbiorca podlegał wprowadzonym w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. /okoliczność bezsporna/

Powód zakwestionował, że otrzymał plan wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na okres od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2015 r. na etapie postępowania administracyjnego.

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE, Odbiorca poinformował, iż (...) sp. z o.o. nie otrzymywała od Operatora Systemu Dystrybucyjnego informacji o ustaleniu dopuszczalnego poboru mocy elektrycznej w poszczególnych stopniach zasilania. W związku z powyższym oświadczył, iż (...) sp. z o.o. nie dysponuje planami ograniczeń z lat 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 i do dnia 31.08.2015 r. Dnia 31.08.2015 r. otrzymali plan ograniczeń poboru mocy w okresie do 31.08.2016 r. dla ich obiektu. /k. 80, k. 81-82, k. 82 akt adm./

(...) S.A. nie posiada potwierdzenia nadania Odbiorcy planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w okresie od 01.09.2014 r. do dnia 31.08.2015 r. - przedmiotowe pismo zostało wysłane jako list zwykły. /k. 84, k. 36-42v akt adm./

Plan ograniczeń zawarty w piśmie z dnia 27 lipca 2014 r. o znaku: (...), który został nadany przez OSD do Odbiorcy listem zwykłym, uznano za doręczony. W przeciwnym wypadku, należałoby uznać, że Odbiorcę w okresie 10-31 sierpnia 2015 r. obowiązywał plan ograniczeń zawarty w Umowie sprzedaży energii elektrycznej oraz świadczenie usług przesyłowych nr (...) z dnia 6 grudnia 2003 r. /k. 36-42v akt adm./

Przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w obiekcie Odbiorcy zlokalizowanym w: N. (N. (...), S., ul. (...)) w okresie 10-31 sierpnia 2015 r. miały miejsce . 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r. i miały wartość:

1. 10 sierpnia 20,851800 (MW w godzinie);
2. 11 sierpnia 11,154775 (MW w godzinie);
3. 12 sierpnia 3,780725 (MW w godzinie).

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 35,787300 MW w godzinie obowiązujące go wartości stopni zasilania.

Przychód osiągnięty przez Odbiorcę w poprzednim roku podatkowym (dane finansowe za 2019 r. pochodzą z oświadczenia Odbiorcy z dnia 9 marca 2020 r.), wynosił (...)zł. /k. 8, k. 69-70 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz twierdzeń stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Powód nie kwestionował w odwołaniu faktu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutów naruszenia przez pozwanego szeregu przepisów postępowania administracyjnego mających w ocenie odwołującego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy należy wskazać, że

postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia tym samym stron możliwości podnoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 lutego 2007 r., sygn. akt VI ACa 952/06). Ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w toku prowadzonego postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem, jak również nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu, albowiem nie ma ono wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna bowiem postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie przedmiotu sprawy. Należy również stwierdzić, że specyficzny tryb postępowania, z jakim mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, zasadza się na założeniu, że organ w toku postępowania administracyjnego gromadzi dowody na poparcie swoich twierdzeń, zaś strona odwołująca się czyli powód, w procesie zwalcza te dowody przedstawiając sądowi inne dowody, które zmierzają do obalenia twierdzeń organu. Sąd na nowo przeprowadza zatem postępowanie dowodowe, gromadząc materiał dowodowy w postępowaniu sądowym, z tego też względu przebieg postępowania administracyjnego nie ma wpływu na ostateczną decyzję podejmowaną przez Sąd. Do powoda należy zatem wykazanie, że zaprezentowane przez organ dowody nie pozwalają na konkluzję taką jak w decyzji, zaś rzeczą Sądu nie jest zastąpienie organu i przeprowadzenie postępowania od początku, a jedynie ocena legalności decyzji i w zależności od przewidzianych prawem możliwości bądź zmiana decyzji bądź jej uchylenie. W sytuacji, gdy organ stosownych dowodów nie dostarczył i decyzja nie znajduje odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym, na odwołującym się nie spoczywa ciężar przeprowadzenia dowodu przeciwnego. Na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd dokonuje ustaleń faktycznych oraz dokonuje subsumcji przepisów do ustalonego stanu faktycznego, czego skutkiem jest wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91, Lex nr 3724; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98, Lex nr 35385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99, Lex nr 38556; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98, Lex nr 52708) Sąd Ochrony konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Przekazanie przez Prezesa URE odwołania wszczyna kontradiktoryjne postępowanie cywilne, którego celem nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Przechodząc zatem do zarzutów materialnych odwołania w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 11 ust. 1 P.e, w przypadku zagrożenia:

1. bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
2. bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
3. bezpieczeństwa osób,
4. wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 3 P.e.) polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.

W myśl art. 11 ust. 7 P.e., Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki), w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Z kolei zgodnie z art. 11c ust. 2 P.e., w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.

Natomiast zgodnie z treścią art. 11c ust. 3 P.e., operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii (poprzednio: ministra gospodarki) oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7.

W art. 11d ust. 3 P.e. przewidziano z kolei, że w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w dostawach i poborze energii elektrycznej określa rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

Zgodnie zaś z § 5 pkt 1 rozporządzenia, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła dotyczą każdego z odbiorców energii elektrycznej – dla których wielkość mocy umownej określonej w umowach ustalona została powyżej 300 kW i którzy nie podlegają ochronie przed wprowadzonymi ograniczeniami na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia. Zaś w świetle tego ostatniego przepisu, ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami podlegają odbiorcy energii elektrycznej w ciągu całego roku, dla których wielkość mocy umownej określonej w zawartej umowie sprzedaży, umowie o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji lub umowie kompleksowej ustalona została poniżej 300 kW oraz:

1. szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego;
2. obiekty wykorzystywane do obsługi środków masowego przekazu o zasięgu krajowym;
3. porty lotnicze;
4. obiekty międzynarodowej komunikacji kolejowej;

5. obiekty wojskowe, energetyczne oraz inne o strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania gospodarki lub państwa, określone w przepisach odrębnych;
6. obiekty dysponujące środkami technicznymi służącymi zapobieganiu lub ograniczaniu emisji, negatywnie oddziaływujących na środowisko.

Stosownie natomiast do § 8 ust. 1 i 2 i 6 rozporządzenia, wielkości określające poziomy wprowadzanych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej poprzez ograniczenie poboru mocy ujęte są w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które podlegają corocznej aktualizacji. Plan taki opracowywany jest przez operatorów systemów przesyłowych uzgadnianych z Prezesem URE na podstawie planów wprowadzania ograniczeń opracowywanych przez operatorów systemów dystrybucyjnych.

Zaś w myśl § 10 rozporządzenia, umowy zawarte przez przedsiębiorstwa energetyczne z odbiorcami zawierają maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej ujęte w planach ograniczeń i określają sposób powiadamiania o obowiązujących stopniach zasilania.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w § 11 i § 12 określa sposób informowania odbiorców z planami ograniczeń i ograniczeniami w poborze energii elektrycznej.

Według pierwszego z wymienionych przepisów, operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło zapoznają odbiorców z planami ograniczeń przez ogłoszenia zamieszczane w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości lub w formie elektronicznej na swojej stronie internetowej albo w formie ustalonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, co najmniej na 30 dni przed dniem obowiązywania ograniczeń.

Natomiast zgodnie z treścią § 12:

1. Ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania.
2. Komunikaty operatorów o obowiązujących stopniach zasilania, o których mowa w § 9, wprowadzanych jako obowiązujące w najbliższych 12 godzinach i przewidywanych na następne 12 godzin, są ogłaszane w radiowych komunikatach energetycznych w programie (...) (...) o godzinie 7⁵⁵ i 19⁵⁵ oraz na stronach internetowych operatorów i przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło, które obowiązują w czasie określonym w tych komunikatach.
3. W przypadku zróżnicowania wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, w stosunku do stopni zasilania ogłoszonych w komunikatach radiowych, operatorzy powiadamiają odbiorców indywidualnie w formie pisemnej lub w sposób określony w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy, albo za pomocą innego środka komunikowania się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.
4. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3, są dla odbiorcy obowiązujące w pierwszej kolejności w stosunku do powiadomień ogłaszanych w komunikatach radiowych.

Przechodząc do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że niekwestionowane pozostaje, że powód jest odbiorcą energii elektrycznej, którego dotyczą ograniczenia w poborze mocy i jednocześnie nie mają do niego zastosowania wyłączenia z § 6 rozporządzenia wskazywanego wyżej. Powód w związku z tym był zobowiązany zastosować się nie tylko do ograniczeń wprowadzonych przez Operatora Systemu Przesyłowego (tj. Polskie Sieci Elektroenergetyczne) w dniu 10 sierpnia 2015 r., ale również do ograniczeń wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej,

które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

W sprawie ustalono, że w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015r. dla punktu poboru w obiekcie powoda Odbiorca przekroczył obowiązujące go - zgodnie z szczegółowymi zasadami i trybem wprowadzania ograniczeń - wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

4. 10 sierpnia 20,851800 (MW w godzinie);

5. 11 sierpnia 11,154775 (MW w godzinie);

6. 12 sierpnia 3,780725 (MW w godzinie).

Łącznie zatem dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 35,787300 MW w godzinie obowiązujące go wartości stopni zasilania.

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., Prezes URE jest uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

Ustawodawca, co istotne, przewidział sankcje za niezastosowanie się do ściśle określonych, konkretnych ograniczeń, tj. wprowadzonych w oparciu o wymienione enumeratywnie przepisy art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 P.e., a nie ogólnie za każdy przypadek niezastosowania się do tego rodzaju ograniczeń.

Przepis art. 11 P.e. dotyczy ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzanych w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, co oznacza, że oparcie zaskarżonej decyzji na tej podstawie prawnej było nieprawidłowe, gdyż powodowi zarzucono niezastosowanie się do ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 r., podczas gdy ograniczenia wprowadzone przez Radę Ministrów obowiązywały w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Jeśli chodzi o art. 11c ust. 3 P.e. - który nie został wprawdzie przywołany jako podstawa prawna decyzji kwestionowanej w niniejszej sprawie - to przepis ten nie stanowi samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń. Dotyczy on bowiem obowiązków informacyjnych operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w związku z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, a także obowiązku zgłoszenia konieczności wprowadzenia ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7, tj. w trybie rozporządzenia Rady Ministrów.

Sankcja za niedopełnienie przez operatora wskazanych obowiązków została przewidziana w art. 56 ust. 1 pkt 1c P.e. W ocenie Sądu, odesłanie w art. 56 ust. 3a P.e. do przepisu art. 11c ust. 3 P.e. jest „puste”, a zatem mamy w tym przypadku do czynienia z ewidentnym błędem ustawodawcy. W związku z powyższym przepis ten nie daje podstaw do nałożenia na jakikolwiek podmiot, jakichkolwiek ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Pozwany oparł zaskarżoną decyzję także na art. 11d ust. 3 P.e., co zdaniem Sądu było bezpodstawne. Wbrew bowiem twierdzeniom organu, przepis ten nie stanowi rozwinięcia uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 P.e., poprzez określenie sposobu realizacji wprowadzonych ograniczeń. Norma ta dotyczy możliwości ograniczenia przez operatorów systemu elektroenergetycznego, a nie OSP, świadczonych przez nich usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy stwierdza, że przepisy art. 11c ust. 3 P.e. oraz art. 11d ust. 3 P.e. nie stanowią samoistnej podstawy prawnej wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w trybie polecenia OSP.

Podstawę taką stanowi przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., nie uwzględniony wszakże w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. Oznacza to, że odesłanie zawarte w danym zakresie w ostatnim z wymienionych przepisów, przyznającym Prezesowi URE kompetencję do wymierzenia kary pieniężnej, jest błędne.

W ocenie Sądu nałożenie tej kary w przypadku niezastosowania się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., wymagałoby zastosowania przez organ wykładni rozszerzającej art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., co zdaniem Sądu, należy uznać za niedopuszczalne.

Kary pieniężne, wymierzane na podstawie ustawy Prawo energetyczne, stanowią rodzaj sankcji administracyjno-karnej. Przepisy o charakterze administracyjno-karnym, przewidujące kary pieniężne za określone naruszenia, winny zaś być stosowane przez organy administracji publicznej w sposób ścisły i precyzyjny, tzn. dokładnie odpowiadający normie prawnej bez stosowania wykładni rozszerzającej, analogii, czy domniemań (tak trafnie M. Sachajko [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne, tom II, Komentarz do art. 12-72, Warszawa 2016, s. 883).

W tym kontekście, konstrukcja przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. budzi istotne zastrzeżenia w zakresie spełniania zasady określoności czynów zabronionych pod groźbą kary (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Zasada ta w demokratycznym państwie prawnym stanowi jeden z filarów ochrony karnoprawnej, która zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, winna być stosowana także w przypadku odpowiedzialności za delikty administracyjne, w tym także te, które zostały unormowane w ustawie Prawo energetyczne. Ustawowe formułowanie przepisów o charakterze represyjnym musi w pełni odpowiadać zasadzie określoności, co oznacza, że ustawa musi w sposób kompletny, jasny, jednoznaczny i precyzyjny definiować wszelkie znamiona czynów zagrożonych karą. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swój, pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażony w uzasadnieniu wyroku z 1 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt GSK 30/04, zgodnie z którym przy egzekwowaniu obowiązku, kształtowanego normą prawa administracyjnego materialnego, za którego naruszenie przewidziana jest administracyjna kara pieniężna, muszą być zachowane bezwzględnie zasady interpretacji i stosowania norm o charakterze restrykcyjnym ukształtowane w dziedziny prawa karnego, zwłaszcza zasada prymatu wykładni językowej przed innymi rodzajami wykładni (System Informacji Prawnej LEX nr 799784). W ocenie Sądu Okręgowego, nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu do przepisu art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., powyższe kryteria, w tym wymóg kompletności i jednoznaczności w formułowaniu przez ustawodawcę przesłanek normatywnych kary pieniężnej, nie został spełniony.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na polecenie OSP, w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r., w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., konieczne było uchylenie decyzji wymierzającej powodowi karę pieniężną za niezastosowanie się do ograniczeń. Zgodzić się należy ze stanowiskiem powoda, że podany w piśmie wszczynającym postępowanie jako podstawa jego wszczęcia oraz ewentualnego nałożenia kary za przekroczenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy ogranicza możliwość zastosowania kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, jedynie do tych ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 (podstawa prawna wydania rozporządzenia - odesłanie puste) lub art. 11d ust. 3 tej ustawy. Regulacja ta nie zawiera natomiast podstawy prawnej do stosowania kar za naruszenie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy, tj. ograniczeń wprowadzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na okres nie dłuższy niż 72 godziny, a właśnie w ten sposób wprowadzone zostały pierwotnie - w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. - ograniczenia przez PSE S.A.

Wobec powyższego, poprzez bezpodstawne zastosowanie art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e. jako podstawy nałożenia kary za naruszenie przez powoda obowiązków wynikających z wprowadzenia przez Polskie Sieci Energetyczne S.A. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e., który to artykuł nie jest objęty sankcją z art. 56 ust. 1 pkt 3a P.e., należało uznać za zasadne uchylenie zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

W świetle powyższego należało uznać, że naruszenie ograniczenia wprowadzonego art. 11 c ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo energetyczne nie jest równoznaczne z naruszeniem ograniczenia wprowadzonego na podstawie art. 11d ust. 3 tej ustawy.

W ocenie Sądu brak jest zatem podstaw do nałożenia na powoda kary na podstawie art. 56 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne za naruszenia ograniczenia wprowadzone na innej podstawie niż wymienione w niniejszym przepisie.

Sąd podziela stanowisko zajęte przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2008 r., III SK 3/08, że skoro kara pieniężna stanowi sankcję, dolegliwość, i to znaczną, dla przedsiębiorcy, to odnoszą się do niej pewne najbardziej podstawowe zasady stosowania sankcji. Nie jest w związku z tym dopuszczalne stosowanie wykładni rozszerzającej w zakresie definiowania czynu, za który przewidziana jest sankcja w postaci kary pieniężnej.

W odniesieniu do niedostosowania się przez powoda do ograniczeń w dostarczaniu i poborze mocy w dniu 12 sierpnia 2015 r., zważyć należało, że Odbiorca w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej w lokalizacji: N. (...), S., ul. (...) przekroczył wartość poboru mocy o 3,780725 (MW w godzinie). Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. z 2015 r., poz.1136) wprowadziła od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej dla odbiorców energii elektrycznej o mocy umownej powyżej 300 kW. Podstawą wprowadzonego ograniczenia był przepis art. 11 ustawy Prawo energetyczne, a zatem norma wskazana w dyspozycji art.56 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne.

Dla zasadności nałożenia kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 nie ma znaczenia, czy pobór mocy (wartość przekroczenia) mógł stanowić realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej kraju. Celem wprowadzanych ograniczeń jest zbilansowanie mocy w sieci elektroenergetycznej kraju. Każde przekroczenie poboru mocy skierowane jest przeciwko celowi wprowadzonego ograniczenia, a zatem godzi w bezpieczeństwo energetyczne kraju.

W konsekwencji, wobec braku podstawy prawnej do nałożenia kary pieniężnej za niezastosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na polecenie OSP w oparciu o przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 P.e.

W odniesieniu do zarzutu naruszenie art. 56 ust. 6a P.e. wskazać należy, że powód nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej (czego nie kwestionował) w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Skutkiem takiego działania mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego krajowego systemu elektroenergetycznego. Zagrożenie dla pracy KSE jest potęgowane jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia powoda w kontekście niebezpieczeństwa jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę KSE. Wobec tego, że nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuścił się powód nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest większy niż znikomy. Powyższe nie oznacza odpowiedzialności zbiorowej, ponieważ powód odpowiada tylko za przekroczenia, których dopuścił się indywidualnie. Jedynie waga tych przekroczeń jest potęgowana w perspektywie skutków jakie mogą wystąpić w KSE stanowiącym niejako „system naczyń połączonych”, przez co może dojść do tzw. blackout-u, czyli awarii i kompletnego odcięcia energii mającego daleko idące konsekwencje. Implikacje te jednak nie wystąpiły, dlatego nie doszło ostatecznie do wyrządzenia szkód. Tym niemniej waga naruszonego przez powoda obowiązku jest niezwykle duża, ponieważ od jego spełnienia zależało bezpieczeństwo pracy KSE, a przez to bezpieczeństwo energetyczne kraju mające przełożenie na gwarancję dostaw energii do wszystkich odbiorców. Z tego względu odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie ww. przepisu art. 56 ust. 6a p.e., zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, nie było możliwe.

W kwestii zawinięcia trzeba natomiast podnieść, iż profil działalności powoda, który zajmuje się produkcją opakowań nie wyklucza konieczności podporządkowania się wprowadzonym ograniczeniom poboru energii. Powód

nie jest bowiem podmiotem chronionym przed wprowadzanymi ograniczeniami, jak choćby szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego (§ 6 ust. 1 Rozporządzenia). Będąc zatem zobowiązanym do stosowania się do ograniczeń nie podjął możliwych działań ostrożnościowo- prewencyjnych, w tym nie ustalił na przyszłość postępowania, które pozwoliłoby na wdrożenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii przyjętych dla powoda w Umowie, adekwatnie do zaordynowanych stopni zasilania. Z kolei jeśli powód uważał, że wobec specyfiki jego działalności nie mógł w odpowiednim czasie wyłączyć urządzeń zasilanych energią elektryczną, to powinien zwrócić się o zwiększenie dopuszczalnej mocy bezpiecznej dla zakładów, czego jednak nie uczynił w stosownym czasie. W ocenie Sądu świadczy to o braku należytej staranności powoda, który z uwagi na rozmiar i proces produkcji powinien wykazać się dużą zapobiegliwością.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu Sąd przyjął, iż brak jest danych na temat wcześniejszych naruszeń prawa energetycznego przez powoda.

Ponadto powód zakwestionował fakt otrzymania od OSD Planu ograniczeń za okres 1 stycznia 2014 – 31 sierpnia 2015 r. Przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Dlatego też wobec braku dowodu, który istotnie potwierdzałby okoliczność poinformowania powoda o wprowadzeniu Planu ograniczeń za okres 1 stycznia 2014 – 31 sierpnia 2015 r., jednakże istnieje dowód pośredni w postaci złożenia przez pozwanego pisma OSD o wysłaniu przesyłki listem zwykłym do szeregu zakładów.

Ponadto, wbrew stanowisku powoda, w ocenie Sądu zastosowany algorytm nie tylko prowadzi do ustalenia kary proporcjonalnej do zakresu naruszenia, ale jednocześnie wobec jego wykorzystywania do obliczania kary w każdym przypadku naruszania przez odbiorców ograniczeń w poborze energii służy przejrzystości i zapobiega dysproporcjom. Ponadto kara pieniężna obliczona w ten sposób mieści się w granicach określonych przez przepis art. 56 ust. 3 P.e. czyli nie przekracza 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję w całości, uznając, iż ze względu na nałożenie na powoda kary pieniężnej w jednej kwocie bez wskazania jej wysokości z tytułu naruszenia za każdy dzień w sprawie, nie było możliwości wydania wyroku kształtującego, uwzględniającego naruszenie, które zaistniało po wejściu w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c., gdzie na koszty procesu po stronie powoda złożyła się: opłata od odwołania w wysokości 1000 zł.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński